

en Brændevinsskat Gang efter Gang af de Grunde, jeg oftere har fremført her i Salen og ogsaa kortelig antydet her i Dag, fordi den ganske særlig rammer de mindrebedmedlede. Kun to Gange under alle disse lange Toldbehandlinger har der foreligget et Forslag i Folketinget om en mindre Brændevinsskat, den ene Gang paa 700,000 Kr., den anden Gang et paa et noget højere Beløb til delvis Dækning af Nedgangen i Toldsatserne, men under saadanne Forhold, at man forlangte 3½ Mill. Kr. udækket Nedgang og af den yderligere Nedgang, som der var Tale om, har man været med til to Gange at foreslaa en saadan mindre delvis Dækning, men vel at mærke paa saadanne Tider, da de moderate havde Flertal i det andet Ting. Uden for disse Tider kender jeg ikke noget som helst Tidspunkt, da Venstre i det andet Ting har været med til at antyde Muligheden af en Brændevinsskat. Paa den anden Side skal jeg erklære, hvad jeg ogsaa erklærede før Jul, da vi havde Sagen til Forhandling, at der ikke er nogen Venstremand i dette Land, der har forsvoret at gaa med til en Forhøjelse i Brændevinsskatten, dersom der i det hele taget foreligger saa klækkelig en Nedsættelse paa Toldsatser, at de mindrebedmedlede have Fordel deraf. Saa vilde vi selvfølgelig tage det under Overvejelse. Det have vi altid erklæret. Det har jeg erklæret i denne Sal, og det have mine Meningsfæller erklæret Gang efter Gang i det andet Ting. Men vi kunne ikke gaa med til en Brændevinsskat under de foreliggende Forhold, hvor man for det første gør de direkte Skattelove afhængige af Brændevinsskatten, og for det andet indlader sig paa den bagvendte Fremgangsmaade, at man siger: Kompensation for Toldloven først, derefter kunne vi se, om vi kunne blive enige om Toldloven. Den rette Fremgangsmaade maatte dog være den, at vi først se, om vi kunne blive enige om Toldloven; saa først kunne vi tales ved om Kompensation, og saa først bliver Spørgsmaalet, om Brændevinsskatten skal vedtages eller ikke, aktuelt. Men at sætte Kompensationsspørgsmaalet i Forgrunden, saa det, der absolut skal vedtages forud, synes mig meningsløst og kan ikke føre til andet end hemme og ødelægge Forhandlingerne om Skattelovene i det hele taget. Det er rigtigt, naar det er sagt, at denne Brændevinsskat paa den Maade, som den fremføres her atter og atter, er en Klods om Benet paa de tre andre Love og umuliggør en virkelig Overenskomst om dem. For det

tredie vil jeg med Hensyn til Brændevinsskatten, saaledes som den foreligger i dette Øjeblik, sige, at man kan ikke sammenligne det Toldlovsforslag, som det andet Ting har vedtaget i denne Samling, og som jeg havde Lejlighed til at udtale mig om før Jul — og jeg vil vel ogsaa faa Lejlighed til at udtale mig derom i Dag, naar vi komme til Toldloven — med det Toldlovsforslag, Landstinget i Aar har vedtaget, hvor man med de indirekte Skatter, Forbrugsskatterne, altsaa Toldloven og Brændevinsskatten, i Stedet for at imødekemme Folketinget ved at gaa nedad gaar finansielt opad 1½ a 3 Mill. Kr., og samtidig i Stedet for at imødekemme Folketinget med at gaa nedad med Beskyttelsen, gaar betydeligt opad. Et saadant Toldlovsforslag forlanger dette Ting vedtaget, og samtidig siger man, at en Brændevinsskat paa 5 Mill. Kr. skal vedtages. I denne Forbindelse vil jeg sige, at det er absolut rigtigt af Folketinget at sige: Nej, slikt kunne vi ikke gaa ind paa, thi det er jo det samme som at umuliggøre al videre Forhandling.

Naar den ærede Ordfører rettede en særlig Bebrejdelse til mig med Hensyn til den ulykkelige Dag, som han kaldte det, som vi havde før Jul, medens den ærede Ordfører samtidig paaskønnede det andet Mindretals Holdning, vil jeg sige, at jeg finder ikke, at det var en ulyksalig Dag. Jeg var netop særlig glad ved, at vi afgav et bestemt, det efter mit Skøn eneste værdige og rette Svar paa den Behandling, Toldloven har faaet i dette Ting. Jeg har Ret til at udtale mig, saaledes som jeg har gjort, thi ikke nogen, selv af mine Modstandere, vil nægte, at jeg i de sidste 4 Aar har bidraget min Del til at fremme Toldsagen, baade i Toldkommissionen og her i Tinget. Derfor mener jeg, at jeg har Ret til at sige, at naar disse Forhandlinger, der have været førte med særlig Vilje for at faa noget ud af det, saa Sagen kunde komme til et Fællesudvalg, ere afviste Gang efter Gang af dette Ting, var det ikke en ulykkelig Dag, naar vi foreslog at nægte Brændevinsskatlovens Overgang til 3die Behandling i dette Ting, men jeg anser det for fuldstændig rigtigt. Mine Meningsfæller i det andet Ting have hidtil ikke villet nægte Brændevinsskattens Overgang til 2den Behandling. Først da man sagde heroppe, at vi maatte kræve — et Sprog, som jeg mener, at Tingene ikke burde bruge over for hinanden; vi kunne udtrykke Ønsker, men kræve har hverken Regeringen eller Tingene Ret til — først da Tinget siger: Vi maa kræve de andre to Lovforslags